

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 169/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Radoslavom Kyselom, Mládežnícka 599/14, Žilina, proti postupu Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/129/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. januára 2026 a doplnenou 25. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v napadnutom konaní o zaplatenie 4 300 eur oproti povinnosti odovzdať osobné motorové vozidlo v procesnom postavení žalovaného. Žaloba bola okresnému súdu doručená 9. decembra 2024, sťažovateľ sa k nej vyjadril 4. marca 2025, replika žalobkyne bola súdu doručená 1. apríla 2025 a duplika sťažovateľa 21. apríla 2025. Termín pojednávania pôvodne nariadený na 22. október 2025 bol oznámením z 24. septembra 2025 zrušený z dôvodu zmeny zákonného sudcu.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta, že jeho právna neistota trvá už viac ako trinásť mesiacov od podania žaloby, pričom okresný súd v právne a skutkovo jednoduchom konaní, o ktorého dĺžku sa sťažovateľ nijakým spôsobom nepričinil, nenariadil jediné pojednávanie ani nevykonal žiadny úkon (okrem úvodnej písomnej fázy) smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v dôsledku nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní, ktoré začalo v decembri 2024.

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Ústavný súd vo svojej judikatúre stabilne vyslovuje, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov môže vyplývať aj z toho, že argumenty v ústavnej sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase jej podania takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 190/2019). V súlade so svojou konštantnou judikatúrou zároveň uvádza, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

7. Ústavný súd spravidla nepovažuje dĺžku súdneho konania (v neprednostných civilných veciach) na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy vecí za rozpornú s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (porov. m. m. I. ÚS 147/2025, I. ÚS 544/2024, II. ÚS 367/2024, I. ÚS 689/2025).

8. V prejednávanej veci napadnuté konanie trvá (podľa argumentácie v ústavnej sťažnosti a jej príloh) od 9. decembra 2024 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (19. januára 2026) jeho dĺžka nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Zároveň s ohľadom na predmet sporu nejde v okolnostiach prejednávanej veci o konanie, ktoré by v zmysle ustálenej judikatúry vyžadovalo prednostné vybavenie. Okresnému súdu možno vytknúť, že doteraz realizoval iba procesné úkony zabezpečujúce kontradiktornosť konania

a prípravu spisu na rozhodnutie. No jeho doterajší postup z hľadiska intenzity priet'ahov, ako aj celkovú dĺžku konania ústavný súd nepovažuje za ústavne neakceptovateľné.

9. Ústavný súd poukazuje, že aj v iných konaniach, ktorých predmetom bolo posúdenie postupu všeobecných súdov v obdobných (neprednostných) sporoch trvajúcich v čase predbežného prerokovania ústavných s'ťažností rok a dva mesiace až (dokonca) dva roky bez nariadenia pojednávania (II. ÚS 670/2025, IV. ÚS 519/2025, II. ÚS 343/2024, I. ÚS 194/2023, I. ÚS 149/2024, II. ÚS 58/2024), dospel k záveru o nedostatočnej intenzite porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov pre prijatie s'ťažnosti na ďalšie konanie.

10. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení označených práv s'ťažovateľa. Preto pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosť s'ťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Keďže ústavná s'ťažnosť bola odmietnutá ako celok, zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej uplatnenými stratilo svoje opodstatnenie.

12. Napokon ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania súdu prvej inštancie signalizoval vznik priet'ahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni s'ťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú s'ťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu